

Ἀνάγκη, θάρρος, καὶ ἐγὼ νὰ δεῖξω.
Κάτω μὲ ρίπτει ὁ λαὸς μου, κάτω·
Λοιπὸν ἄς ἀποθάνω ὡς ὁ Κάτων·
Τὸν Φαίδωνα εἰς χεῖράς του ἐκράτει
Κ' ἐγὼ μέχρι τῆς τελευταίας ὥρας
Θεὲ νὰ κρατῶ τὴν τελευταίαν Ὄραν.
Ἱατρικὴ, ὦ παλαιὰ μου τέχνη,
Βοήθησόν με σὺ νὰ ἀποθάνω,
Εὐρέ μου σὺ ἐν φάρμακον, ἐν ὄπλον
Ὅπως ἐγὼ εὐθὺς τὰ κακαρώσω,
Ὅμως ἡ μύτη μείνῃ ἀκεραία.
(Πλησιάζει πρὸς τινὰ γυναικα, ὅπου κεῖται
ἐκμύηκην ξυλίνην θήκη).

Τί εἶν' ἐδῶ ; . . δὲν ἐνθυμοῦμαι πλέον !
Ἐν ἐργασίῳ κοπτερόν βεβαίως.
Πρίων, ψαλὶς ἢ μάχαιρα . . . μὲ φθάνει·
Μ' αὐτὴν τὰς φλέβας τῶν χειρῶν θά κόψω.
Χαῖρε, Τρικούφε, χαῖρε, Κυβερνήτα !
Μαῦρε—σκορδάτε, χαῖρε καλὴ—γάτα!
Τὴν μύτην ἀποθνήσκων σὰς ἀφίνω
Γιὰ νὰ βουλλώσετε μ' αὐτὴν τὸ χάσμα
Τοῦ κόμματός σας . . . τζόγες μου, addio !
(Ἀνοίγει τὴν θήκην).
Θεοί ! τί βλέπω ! . . ἕνα σεβειτσάλι ! . .
(Καταπετάσσεται ἡ αὐλαία):

Bobb.

ΦΡΟΥ—ΦΡΟΥ

Χαρίν δικαιοσύνης λέγομεν ὅτι ὁ διατάξας τὴν προφυλά-
κισιν τοῦ Οὐνθαμ καὶ προκαλέσας οὕτω τὴν παρέμβασιν τῆς
γερμανικῆς πρεσβείας δὲν ἦτο ὁ πρόεδρος κ. Τσάτσος, ἀλλὰ
ὁ προεδρεύων τοῦ τμήματος τῆς διακοπῆς Κ. Βούλγαρης.
Τὰ συγχαρητήριά μας.

Τί μᾶς δίδετε ἂν σᾶς εἴπωμεν ὅτι ἡ Στοά ὡς ἐπιφυλ-
λίδα δὲν δημοσιεύει πλέον τὴν *Νηραῖδα*, ἀλλὰ τὸν *Οὐ-
φλάνδορ* !

Πανηγυρίζομεν σήμερον τὴν ἐπάνοδον τοῦ παρ' ἡμφο-
τέροις τοῖς φύλοις δημοφιλοῦς **Χασμέ τοῦ Ἰμβρίου**.
Ἐίχε παραπλανηθῇ καθὰ μᾶς εἶπον εἰς ἀπάτητα δάση ρεμ-
βασμῶν καὶ μερικὰς χαράδρας αἰσθημάτων. Ἄλλ' ἰδοὺ καὶ
πάλιν ὁ εὐτυχῶς ἐνεκατέστη εἰς τὰ ὑπόγεια μας μετὰ τὴν
ἰσχύαν καὶ πάλιν ἵνα ἐκάστη λευκὴ ἢ μέλαινα τῆς ἰδιο-
τρόπου γενεαῖος του θοῖξ χρησιμεύσῃ ὡς οὐρὰ κομήτου
διαχέουσα σπινθῆρας καλλαισθησίας καὶ πρωτοτυπίας.

Ἀφίκετο ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ὁ κ. **Ἀνδρέας
Σπαθάρης**, διακεκριμένος καθηγητὴς τῶν φυσικομαθημα-
τικῶν. Ὅσων ζῶν ἐγκλείουν ὅλους ὁ Βόσπορος καὶ αἱ
Πριγκιπότητες καὶ ἡ Ἑπτάλοφος καὶ ὁ Πύργος τοῦ Λεάν-
δρου καὶ τὰ ἀρχαῖα Τεῖχη καὶ τὸ Μουχουρδάρι τῆς Χαλκῆς
δόνος καὶ τὸ Καλὴν Καβάκι, τὴν ἐγκλείει μόνος του ὁ κ.
Σπαθάρης. Εἶναι ἀληθὴς ἡλεκτρομηχανή. Τοῦλάχιστον τοι-
οῦτον τὸν ἔγνωρίσαμεν ἡμεῖς. Ἄν ἐγγράσεν, ἔκαμε πολὺ
κακὰ νὰ γηράσῃ, πρὶν μᾶς ἐρωτήσῃ μάλιστα !

τὸν τράχηλον ἀγωνιστοῦ τινός, καὶ ζητῆς νὰ πλεύσῃς εἰς
τὴν λευκὴν θάλασσαν ὑποκαμίτου τινός, τοῦτο πράττεις μό-
νον χάριν γεωγραφικῶν ἐρευνῶν, ὡς οἱ Ἀγγλοὶ ἐπὶ τὸν βό-
ρειον πόλον. Φιλόκαλος καὶ καθάριος, ἀσχολεῖσαι ἡσυχῶς
ἡμέρας τε καὶ νυκτός ὑπὸ τὴν ἀμφιλαφεῖ σκιάν καὶ τὴν εὐ-
κρατὴ θερμοκρασίαν τῶν τριχῶν νὰ περικαθάρῃς τὰς ρυπα-
ρὰς κεφαλὰς καὶ συντελεῖς οὕτως ἐν τοῖς μάλιστα εἰς τὴν
ὕγιεινὴν τοῦ παγκοσμίου ἐγκεφάλου. Καὶ ἂν ἐνίοτε ἀπει-
ροκαλῇ τις παλάμη μὲ τοῦς κατεσκληκότας αὐτῆς δακτύ-
λους ἐν πανοπλίᾳ πτυαροσχῆμων ὀνύχων διασείσῃ καὶ κα-
τασκάψῃ τὰ ἱερὰ ἄλσιν, ὅπου ἐνδαιατᾶσαι, καταδιώκουσα
βαρβάρως καὶ θορυβωδῶς σὲ, τὴν εὐεργέτιν τῆς ἀνθρωπό-
τητος, οὐ σπανίως ἀγνοεῖς τὸ πῶς νὰ διαφύγῃς τὸν κίνδυ-
νον καὶ νὰ ἐξολισθηθῇς διὰ τῆς χαράδρας τῶν ὀνύχων. Ἀλλὰ
καὶ ἂν συλληθῇς, καὶ ἂν συντριφῇς μεταξὺ τῶν κατὰ
νῶτον συμπιεζομένων ἀντιχειρῶν, ἢ φωνὴ τῆς ἐσχάτης σου
ἀγωνίας, ὦ φθεῖρ, καὶ τὸ ὑγρόν σου πλατάγημα εἶναι
τοσοῦτον μελωδικόν, τοσοῦτον κύκνειον, τοσοῦτον μεστόν
ἡρέμου παραπόνου, ὥστε σπανίως δὲν μετανοεῖ ἡ καρδιά
τοῦ βαρβάρου καὶ ἀχαρίστου φονέως σου· ὅπως ὅποτε δὲ
πάντοτε θνήσκουσα ἀφίνεις ζηλωτὰς ἐκδικητὰς ὁμοφύλους.

II

Ἐπέρχουσι ζῶναι γεωγραφικὰ ἐντὸς τῶν ὁποίων μόνων

παράγονται προϊόντα τινὰ τῆς γῆς, οἷον ὁ βάμβαξ, ὁ σίτος
καὶ ἡ ἄμπελος· οὕτω καὶ ἡ φθεῖρ, τὸ ἐρατεινόν τοῦτο προϊόν,
δὲν παράγεται εἰς πάσας τὰς χώρας καὶ πάντα τὰ κλίμα-
τα. Καὶ καθὼς τὴν Εὐρώπῃ διανέμονται διάφοροι φυλαὶ
κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον συμμεμιγμέναι πρὸς ἀλλήλας, ἡ
Λατινικὴ φυλὴ, ἡ Γερμανικὴ, ἡ Κελτικὴ, ἡ Ἰνδικὴ ἢ, ὡν
ἐκάστη ἐπικρατεῖ ἐντὸς ὁρισμένων γεωγραφικῶν ὁρίων, οὕτω
δίκαιον εἶναι νὰ μὴ λησμονήσωμεν καὶ τὴν φθερικὴν φυ-
λὴν, ἥτις ἐπιπολάζει ἐπὶ μεγάλου μέρους τῆς μεσημβρινῆς
Εὐρώπης καὶ Ἀσίας καὶ μῆτε κατὰ τὴν ἀρχαιότητα μῆτε
κατὰ τὸν πληθυσμὸν ὑπολείπεται τινός τῶν ἤδη μνημονευ-
θεισῶν φυλῶν. Εἶναι ζήτημα σπουδαιότατον νὰ ὁρισθῇ ἡ
καταγωγὴ τῆς φθεῖρος. Εἶναι ἰθαγενὴς ἄρα γε ἐκ τῆς Εὐ-
ρώπης, ὅπως οἱ παλαιῶν αὐτῆς κάτοικοι Δρυῖδαι, ἢ κα-
τάγεται κυρίως ἐκ τῆς κεντρικῆς Ἀσίας, συμμετέσχε δὲ τῆς
μεγάλης προϊστορικῆς τῶν Ἰνδογερμανικῶν ἐθνῶν μετανα-
στεύσεως μέχρι τῆς βορείου Εὐρώπης ; Ἡ ἀνάπτυξις τῆς
σανακριτικῆς φιλολογίας καὶ τῆς ἱερογλυφικῆς κλειδὸς θέλει
λύσει ποτὲ καὶ τὸ περισπούδαστον τοῦτο ζήτημα μετὰ το-
σοῦτων ἄλλων ἐθνολογικῶν. Ἐπὶ τοῦ παρόντος δέον νὰ
διαγράψωμεν, τοῦλάχιστον διπλωματικῶς, τὰ κυριώτερα
σημεῖα τῶν γεωγραφικῶν ὁρίων, πέραν τῶν ὁποίων δὲν
ἐπεκτείνεται ὁ φθερικὸς πληθυσμός. Μετὰ τὸν διπλωμα-
τικὸν καθορισμὸν τῶν νέων ἐλληνικῶν ὁρίων δὲν εἶναι δύ-

Ἡ σκηνὴ δὲν ξεύρομεν ποῦ.

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τοίχου κρέμανται δύο ὥρολόγια.

Ἀποτείνονται πρὸς τὸν Ἀγαθόπουλον.

— Δέ μοι λές γιατί ἐδῶ ἔχουνε δύο ὥρολόγια;

— Γιά νά μὴν ἐμποδίζονται ὅταν βλέπουν δύο μαζύ.

Τί Ζῶ—ποτὸς εἶναι πάλι αὐτὸς ὅστις θέλει οἱ βουλευταὶ τῶν προσαρτηθεῖσων ἐπαρχιῶν νὰ ἐκλέγωνται κατὰ τὸν τουρκικόν, λέγει, τρόπον! Βρὲ Αἰῶν, δὲν σὲ φθάνει τάχα-τες ὁ Φιλήμων καὶ πρέπει νὰ συνάξης ὑπὸ τὸ σανδζάκ Σε-ρίφ τῆς Ὀσίας Μωρίας σου ὅλους τοὺς Ζῶ—ποτοὺς καὶ Νε-γροπόντηδες;

Ἄλλος θεατρικὸς συρμὸς εἰσέχθη ἐφέτος εἰς τὸν Ἀπόλ-λωνα. Τοῦ αὐτοῦ καθίσματος ἐκδίδονται δύο ἀριθμοί, πα-ρουσιάζονται δὲ πρὸ τῆς αὐτῆς ἐρωμένης, διαστάσεων τῆς λιγνοτέρας κόρης τῶν Ἀθηνῶν, δύο ἐρωμένοι.

— Τὴν ἀγκάλην σου, κυρία Κάθισμα.

— Εὐχαρίστως Κύριε· εἶμαι ὅλη ἰδικόν σας.

Παρουσιάζεται ὁ δεῦτερος.

— Τὰ γόνατά σας, Κυρία Κάθισμα.

— Εὐχαρίστως Κύριε, ἀλλὰ βλέπετε τὰ ἔχω δώσει εἰς ἄλλον. Ἄν θέλετε νὰ καθίσετε ὀπισθέν μου ἢ ἔμπροσθέν μου.

Ἀλλὰ καὶ τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν εἶναι κατελημ-μένα.

Τί συμβαίνει τότε; Ὅταν καὶ οἱ δύο εἶναι ὁπαδοὶ τῆς εἰρήνης, τότε καλῶς. Ἀλλ' ὅταν ἓνας τύχη νὰ ᾔηται δικα-στῆς καὶ νὰ καλῆται Ἡλιάδης καὶ ὁ ἄλλος τύχη νὰ εἶναι ἀξιωματικὸς τῆς οἰκονομίας καὶ νὰ λέγεται Πανδζάρας, τότε τί γίνεται;

Τὸ τί γίνεται τὸ ἐξετάζουν αἱ γινόμεναι ἀνακρίσεις τοῦ κατὰ Ἡλιάδην καὶ Πανδζάραν σκανδάλου.

Ἀλλ' ἡ διεύθυνσις τοῦ θεάτρου ἐξακολουθεῖ νὰ παίζει καθ' ἐσπέραν τὸ ἀηδὲς αὐτὸ παιγνίδιον, ὅπερ ἐπειδὴ εἰς οὐδὲν θεάτρον γίνεται ἢ ἐγένινεν ἔως τώρα, νομίζομεν ὅτι προέρχεται ἐκ καθαρᾶς κερδοσκοπίας, εἰς βάρος τῆς ἡσυχίας ἣτις πρέπει νὰ ἐπικρατῇ εἰς τὸ θεάτρον καὶ τοῦ βαλαντιοῦ τῶν φοιτητῶν αὐτοῦ.

Συμβαίνει καὶ ἐν ἄλλο.

Πηγαίνετε ν' ἀγοράσητε εἰσιτήριον εἰς τὰς 6 μ. μ.

— Τί θέσιν ἔχεις ἐρωτᾷτε.

— Ἀπὸ τὸ τρακόσα καὶ κάτω, σὰς ἀπαντᾷ ὁ ὑπάλλη-λος.

— Πολὺ καλὰ, δώστέ μου μίαν.

Ἐνῶ βγάξετε νὰ πληρώσητε, ἔρχεται ἄλλος ζητητῆς θέ-σεως.

— Τί θὰ μοῦ δώσης ἀπόψε, ἐρωτᾷ τὸν ὑπάλληλον.

— Τί θέλετε, ἀπαντᾷ ὁ ὑπάλληλος ἐνώπιόν σας, τὸ 40, τὸ 60, τὸ 20;

— Δός μου τὸ 20, τὸ 1.

Αὗται αἱ διακρίσεις εἶναι εἶδος ἀντλίας, ἣτις δὲν ξεύρο-μεν διὰ ποίου εἶδους πίεσεως ἀναβάζουν τὸ αἷμα εἰς τὴν κεφαλὴν τοῦ Ῥωμοῦ, μὲ ὅλον του τὸ δίκαιον, διότι εἶναι ἀνυπόφορον ὁ Κατοίμπαλης ἐν Φαλήρῳ καὶ ὁ Κωστόπουλος ἐν Ἀθήναις νὰ σοῦ γίνωνται εἰσηγηταὶ νέου πολιτισμοῦ διακρίσεων καὶ προτιμήσεων.

Πῶς δὲν βρίσκουν καὶ κἀνὲν νέον ἀλφάβητον!

Εἰς ἀνταποκριτῆς τοῦ Τηλεγράφου ὀνομάζει τὴν ἀπὸ Ἀργους εἰς Κόρινθον νέαν ὁδὸν ἀπάγκαλον καὶ εὐστοχον ἔργον· τὸν δὲ ἐργολάβον τῆς ὁδοῦ αὐτῆς ἀεκτακτον ἄν-θρωπον· τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ ὑποστηρίξῃ ἡ κυβέρνησις.

σκολον ἄνευ συνδιασκέψεως καὶ ἄνευ ἐπιστρατεύσεως νὰ τε-θῶσι καὶ τὰ ὅρια, ἐν οἷς ζῇ καὶ θριαμβεῖ ἡ φθεῖρα.

Ἀπὸ τῆς ὑψηλοτάτης κορυφῆς τῶν Πυρηναίων, ἣτις ὀνο-μάζεται κορυφὴ τῆς Μεσημβρίας ἢ τῆς Βιγόρας, ἐπαρχίαι τῶν ἄνω Πυρηναίων, ἄρχεται ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ (ligne de démarcation) τοῦ φθειροβασιλείου. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς ταύτης, ἣτις δεσπόζει ὅλης τῆς σειρᾶς τῶν Πυρηναίων καὶ τοῦ Ἀτλαντικοῦ Ὠκεανοῦ, ὑπάρχει ξενοδοχεῖον, θαμιζόμε-νον ὑπὸ περιηγητῶν ρωμαντικῶν, οἵτινες κοιμώμενοι μίαν νύκτα ἐν αὐτῷ, δύνανται νὰ ἐφοδιασθῶσιν, ἂν εὐαρεστῶν-ται, μὲ τὰ ἀντικείμενα τῆς παρουσίας πραγματείας. Ἡ ὁ-ροθετικὴ αὕτη γραμμὴ ἀκολουθεῖ τὰς δειράδας (crêtes) τῶν Πυρηναίων πρὸς ἀνατολὰς, ἐνοῦται μετὰ τῶν νοτίων Ἀλ-πεων, μεταβαίνει διὰ τῆς Βενετίας εἰς τὴν πρώτην συνάγκειαν (thalweg) τῶν Καρπαθίων ὀρέων, περιλαμβάνουσα οὕτω πᾶ-σαν τὴν νότιον χώραν τὴν διαβρεχομένην ὑπὸ τοῦ Δουνά-βεως, ἔπειτα συμμίσγεται μὲ τὰς τελευταίας ἀκρωρείας τῶν Οὐραλίων· ἀκολούθως εἰσβάλλει εἰς τὰ Καυκάσια ὄρη, τῶν ὁποίων τὴν πρὸς βορρᾶν διεύθυνσιν ἀκολουθεῖ ἀπὸ κο-ρυφῆς εἰς κορυφὴν μέχρι τοῦ ἀκρωτηρίου τῆς Καμσάτικας. Οὕτως ἡ Ἰσπανία, ἡ Πορτογαλία, ἡ Ἰταλία, ἡ νότιος Αὐ-στρία, ἡ Ἑλλάς, αἱ Παραδουνάβειαι Ἡγεμονεῖαι, ἡ Τουρ-κία, ἡ ἀνατολικὴ Ῥωσία, μέγα μέρος τῆς Σιβηρίας ἀπο-τελοῦσι μίαν οἰκογένειαν λαῶν φθειριῶντων. Καὶ τῆς μὲν

Ἰσπανίας καὶ Πορτογαλλίας αἱ φθεῖρες ἔχουσι τὸ χρῶμα κιτρινωπὸν ὀλίγον καὶ σχῆμα μᾶλλον ἐπίμηκες· τῆς Ἰτα-λίας εἶναι ξανθότεραι μὲν καὶ στιλπνότεραι, ἀλλὰ μικρότε-ραι καὶ σφαιρικώτεραι· τῆς Ἑλλάδος ἔχουσι κατὰ τὸ κέν-τρον τοῦ σώματος αὐτῶν μέλανα ὄγκον, ἀποστάζοντα μπο-μπότας, τῆς Τουρκίας εἶναι λευκότεραι καὶ λιπαρότεραι ἔνεκα τῶν καϊμακίων καὶ τσουρεκιῶν, τῶν παραδουνάβειων ἡγεμονειῶν αἱ φθεῖρες εἶναι λευκαὶ καὶ καλλίσωμοι ὥς Οὐγ-γαρίδες καὶ τέλος αἱ τῆς Ῥωσσίας ὅσω προχωροῦσιν πρὸς τὰ ἐνδότερα τῆς Ἀσίας, τόσω καθίστανται ἐρυθρότεραι. Ἀλλ' οὐχ ἥττον οὐσιώδης φυλετικὴ διαφορὰ δὲν ὑπάρχει μεταξὺ αὐτῶν καὶ δὲν ἀποτελοῦσιν, ὅπως οἱ ἄνθρωποι, διά-φορα ἔθνη καὶ κράτη μηδὲ πολεμοῦσι καὶ ἀλληλοσφάζονται.

Μίαν ἔχουσιν ὅλοι πατρίδα

Μίαν πίστιν καὶ ἓνα θεόν·

Τὴν αὐτὴν ὅλοι τρῶν πιτυρίδα,

Τὸν αὐτὸν συγκροτοῦσι λαόν.

III

Πολλάκις εἰς τὰς ἐνδοτέρας πτυχὰς τοῦ ἐγκεφάλου μου βρίσκουσιν οἱ ὀδυνηροὶ διαλογισμοὶ τῆς ἀκάρπου μου νεό-τητος καὶ αὐχμηροῦς ἀναδίδει καπνοὺς περίθερμος ἡ ἐπιφά-